Müncheni sörízek a Forrásban

Munkatársunktól

Sándor Péter, a Forrás Hotel igazgatója azt mondja, öt mindig a hangulat fogja meg, amikor a müncheni sörfesztiválon jár. Sör és mellévaló itthon is van, programok is akadnak, mindent azért nem lehet utánozni.

– Szeged igyekszik sörfesztiválváros lenni. Nem így látja?

– Ez tényleg így van, de amikor München kisugárzását szeretném a városba hozni, azokra az emberekre gondolok, akik a politikát és minden gondot otthon hagynak az önfeledt szórakozás érdekében. Kisebb-nagyobb sörfesztiválokat lehet mindenütt rendezni, de én úgy gondoltam, hogy magát a sört kellene idehozni.

– A sör keresztül-kasul jár Európában és a világon. Mi ebben a különös?

– Beszéltem a drehereseekkel, akik végső soron ahhoz a dél-afrikai SAB-hoz tartoznak, amely a Hoffbraut is birtokolja. Megtudtam, hogy itthon több hordó eredeti, idei Octoberfest sör van, tehát a legfontosabb már adott a müncheni sörfesztivál hamisítatlan ízéhez. A Pick segítségével szerintem bajor kolbász és egyéb mellévaló is kerül, így semmi akadálya nem lesz a Forrásfesztnek ezen a hétvégén, ami nálunk ezúttal egy kicsit korábban kezdődik.

– Október közepén ez elég időjárásfüggő.

– Jó időben sátor alatt fogadjuk a vendégeket, ha esik vagy hideg van, akkor a Dreher sörözőben. Bajor sramlizenét játszó együttes adja majd a talp alá valót, s hogy minél közelebb kerüljünk az eredeti hangulathoz, literes korsóban szolgáljuk fel az italt. Ha azt mondom, hogy kint ez 11 márka, itthon ez fele annyiba sem fog kerülni. Köszönhetjük ezt a rendezvény fő támogatójának, a Drehernek, de sorban utána azonnal következik a Pick is.

A SZAB hírei

Munkatársunktól

Az MTA Szegedi Akadémiai Bizottságának Nyelvészeti Műhely sorozatában *Albert Sándor* egyetemi docens tart előadást „A fordíthatatlanság, mint fordításelméleti kategória" címmel október 12-én, kedden 18 óra 15 perctől a bizottság székházában. A Magyar Jogász Egylet Csongrád megyei szervezete tudományos ülést rendez október 14-én, csütörtökön délután fél háromkor az akadémiai székházban. Az ülésen *Fábián János,* a legfőbb ügyész helyettese az úgynevezett maffia-ellenes törvénycsomag alkalmazásának elméleti és gyakorlati kérdéseiről beszél az érdeklődőknek.

Kamionos, gránátalma

Munkatársunktól

A Vám- és Pénzügyőrség munkatársai Csongrád és Békés megyében az elmúlt héten 12 devizaszabálysértést, 62 vámszabálysértést, 2-2 esetben adó- és tb-csalást és csempészetet derítettek fel.

Az elmúlt héten Hódmezővásárhelyen és Szegeden a vámosok piacellenőrzést tartottak, amely során Vásárhelyen 10, míg Szegeden 2 alkalommal kellett intézkedniük. A lefoglalt áruk összértéke 270 ezer forint volt. Gyulán egy belépő kamionban a fináncok az okmányokon bevallott mennyiségen felül, a raktérben 1130 kg szőlőt, 50 kg birsalmát, 70 kg citromot és 40 kg gránátalmát találtak pluszban. A lefoglalt gyümölcsök értéke 156 ezer forint. A cigi-futárok az elmúlt héten sem pihentek. Tőlük 660 karton cigarettát foglaltak le, míg más szabálysértőktől 223 liter tiszta szeszt és 21 liter szeszes italt. Valaki Barbie-babához való 800 db hajcsatot próbált átcsempészni a határon.

A DÉL-MÜSZI KFT. (Szeged, Mérey u. 6/c) az alábbi tanfolyamokat indítja október második felében:

társadalombiztosítási ügyintézői tanfolyam
társadalombiztosítási szakelőadói tanfolyam
mérlegképes könyvelői tanfolyam.

Tel.: 62-425-891 vagy 425-392.

ŐSZI SZŐNYEGVÁSÁR A SULÁKNÁL!
Sulák Sulák
Csak októberben, illetve amíg a készlet tart!
2x3 m-es szegett szőnyeg **nettó 3190 Ft-tól!**
50x100 cm-es szegett szőnyeg **nettó 399 Ft-tól!**
Nyomott mintás, habalátétes filc padlószőnyeg **nettó 290 Ft/nm-től!**
Egyéb termékeink 50–60%-os árengedménnyel kaphatók!
SZOLGÁLTATÁSAINK:
helyszíni, gyorsított áruhitel-ügyintézés igénybe vehető.
Az itt vásárolt padlószőnyegének lerakását és szállítását is vállaljuk.
NE FELEDJE: A SULÁKKAL JÓL JÁR!
Szeged, Kereskedő köz 4., tel.: 62-467-122
Nyitva: H–P.: 9–17. Szo.: 8.30–12

Újszentiván: vigyázz, pihenj!

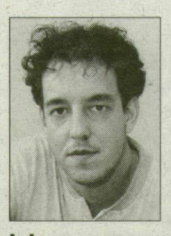

Még Jugoszlávia bombázása idején történt. Kispál Jenő, az újszentiváni laktanya parancsnoka bement a község gazdaboltjába. Szeret kertészkedni, a tavaszi feladatok elvégzése nem várhatott tovább. Az üzletben aztán meglepetés érte. – Hallom, nem mennek a radarok... – fecsegte ki a titkot a jól értesült pénztáros. A titkot, amit a környéken mindenki tudott. Hónapokkal a háború után, amelyben Újszentiván semmilyen szerepet sem játszhatott, mi is bepillanthattunk a kulisszák mögé.

Szakasz, vigyázz! Kispál Jenő (jobbra), az újszentiváni laktanya parancsnoka megszemléli fiait. ***(Fotó: Schmidt Andrea)***

A Magyar Néphadsereg Vezérkar Főnök Szervezési és Mozgósítási csoportfőnöke 04600/1952 parancsában elrendelte a 45/3 hadműveleti rádiótechnikai század megalakítását. A sors fintora, hogy a lokátorállomás déli végekre telepítésére éppen Jugoszlávia miatt volt szükség. Ekkor lett Tito „láncos kutyának", a „nyugat bérencének" kikiáltva, aki

egy marék dollárért

elárulta a kommunizmus ügyét. A laktanya 1952-ben még Öthalmon, a budapesti út mellett kezdte el működését, csak 1969-ben költözött Újszentiványra a század.

Mindezt abból a tizenhárom oldalas dolgozatból tudhatjuk, amelyet Kispál Jenő állított össze, aki húsz éve szolgál különböző beosztásokban az alegységnél. Decemberben lesz egy esztendeje, hogy ő a parancsnok. Asztalán hever John Keagan hadtörténész Waterloo-ról szóló műve.

– Kevés időm van ilyesmire – mutat egy íróasztalán tornyosuló irathalomra. A magyar honvédség átvilágítás alatt áll. Egy nyáron nyilvánosságra került amerikai tanulmányból kiderül, hogy a közepesen és magasan repülő légi célok elleni légvédelmi rendszerek és az ellenőrző radarok „nem felelnek meg a szükségleteknek".

– A nemzeti érdeket nem szabad figyelmen kívül hagyni – mondja Kispál Jenő. – Bízom benne, hogy az újszentiváni század megmarad, bár nagyon bizonytalan a helyzet. Az állomány nagy része harminc év körüli, akik annak idején ezen a pályán láttak perspektívát.

A légteret a jugoszláv háború óta ismét figyelő lokátorokról csak

módjával csöpögtethető

információ. Annyi azért elmondható, hogy a NATO-csatlakozást követően modernizáción esett át az alegység. A beérkezett adatokat immár – számítógép segítségével – más helyre továbbítják, mint korábban. Régebben a gépek mozgását egy üveglepra rajzolt térképen jelölték. Ez nem volt megbízható: mire egy Kecskemétről indult vadászgép adatai precízen fel lettek tüntetve, addig az már a valóságban Dunaújvárost is elhagyta. A meglévő berendezésekkel körkörösen figyelik a légteret. A sugár hossza hadititok. Különböző színű pöttyök jelzik a vadászgépeket és az utasszállítókat. A lokátorállomásról jelet küldenek a gép felé, melyek visszaverődnek. Ebből kiderül, jogosan használja-e a pilóta a magyar légteret. Ottjártunkkor Vajdaság északi része fölött egyetlen gép sem szállt. Újszentiván légterében egyébként leginkább a Ljubljana és Bukarest között közlekedő menetrendszerű járat szokott elhúzni.

A körletben legelő birkák mit sem tudnak a haderőreformról. Az alegység területén kisegítőgazdaság működött, amely a katonák élelmezését szolgálta. Ez megszűnt, a juhhodályt egy vállalkozó vette ki, a bérleti díjat a központi költségvetésnek fizeti. A parancsnok örül, mert így legalább a birkák lelegelik a füvet. A nyíráshoz nincs gépe a századnak.

– A zömmel városi fiúk nem tudnak kaszálni, legfeljebb a történelem könyvekben olvastak arról, hogy a kasza lehet egyenes is – mondja Kispál Jenő.

– Ez már egy egészen más katonaság... – jegyezzük meg.

– Más. Becsülöm a hadsereg politikai vezetésének azt az elképzelését, hogy legyen hivatásos az állomány. Egy idő után a berendezések profi üzemeltetése megtérül. Nem kellene a feladatokat átütemezni, a katonákat külön felkészíteni. Mindenki csak azt végezné el, amihez ért.

Kis tó mellett haladunk el. Nemrég horgászversenyt rendeztek itt,

a fütőkatonáké lett a fődij,

egy orsó.

– Ezekben a tavakban nem sok esély van a megfelelő fogás elérésére, ezért előzetesen vettünk halat, így lényegesen egyszerűbb volt horgászni – mondja a parancsnok. – A kifogott halaknak mindenki elmondhatta a három kívánságát, de utána kértem, dobják vissza őket, hadd fejlődjenek tovább. Szolgálatban a horgászást nem különösebben tudom támogatni.

Az őrtorony mellett sétálunk el csendben, nehogy felébredjen a „hosszú, méla lesben" ülő kiskatona. Újszentiványon is leginkább 18 és 22 év közötti sorkatonák teljesítenek szolgálatot. Fizikai alkalmasságukat a 3200 méteres futás, a fekvőtámasz és a felülés eredménye minősíti. Egyre több az olyan katona, aki kemény fizikai munkára alkalmatlan, pedig nem is kell különösebben megerőltetniük magukat. Az egyik körletbe lépve találkozunk két sorkatonával.

– Na, itt vannak a mi őreink – mutatja be őket a parancsnok. – Ti most pihenősök vagytok?

– Jelentem, fáradt pihenősök vagyunk – vágja rá a beszédesebbnek bizonyuló makói Czinczár István.

– Jól van, pihenjetek, nektek most ez a dolgotok.

A fiúk reggel nyolc óráig voltak szolgálatban, éppen lefekvéshez készülődtek. Fél tizenkettőig alhatnak, utána ebéd, és egyéb feladatok.

– Tizennyolc éves vagyok és én kértem, hogy hozzanak be – mondja Czinczár István. – Otthon untam magam, nem akartam még dolgozni. Február 18-án szerelek le és anyukámék vállalkozásában dolgozom majd. Húszezer libájuk van.

Az egyéni gazdaságban vélhetően

keményebb megterhelés vár

a makói fiatalemberre. A bevonultak több mint a fele munkanélküli, kilencven százalékuk pedig tudja, miért vonul be.

– Nekem mindegyik katona kedvencem, mégha csínytevést is csinálnak – mondja a parancsnok, és nem is kell különösebb bizonygatnia. Halkan, de világosan beszél, a formaságokat csak annyira tartja és tartatja be, amennyire éppen muszáj. – Jól ismerjük egymást.

Szanda Roland azért a kedvencek között is kitüntetett helyzetben van.

– Benne nem csalódtam – mutatja be az autószerelő fiatalembert a parancsnok. – Szakmájához megfelelően, a teherkocsitól a fűnyíróig mindenhez ért.

– Ez a katonaság nem olyan, ahogy elképzeltem – mondja Szanda Roland. – Sűrűn voltam otthon.

Igen, ez a legfőbb fokmérője annak, mennyire nehéz a katonaság. Újszentiványon leginkább Csongrád megyeiek szolgálnak, így természetes számukra, hogy hetente legalább kétszer-háromszor is hazabuszozzanak.

A körletekben zárható szekrénye van minden katonának, a világos helyiségeket szobanövények teszik barátságossá. A közelmúltban alpesi tájat ábrázoló óriásposztereket szerzett be a helyőrség vezetése. Egy-egy ágy fölött versenyautó vagy helikopter fényképe van a falra ragasztva. A parancsnok ugyan nem szereti a túlzott cicomázást, de ezt még szabad.

– A környezet otthonosabbá tételének híve vagyok,

meztelen lányok fotóját

azonban én sem engedem kitenni. Ami tilos, az tilos – teszi hozzá.

Soós Ferenc relé állomásparancsnok és megbízott szakaszparancsnok idejének harmincnegyven százalékát veszi el a laktanya könyvtárának vezetése. Nagy darab ember, talán ezért nem meri senki az engedélyezett három hétnél tovább magánál tartani a kikölcsönzött könyvet. A civil bibliotékák törékeny könyvtáros kisasszonyaival bezzeg könnyen packáznak a hanyag olvasók. Hogyan lesz könyvtáros egy hivatásos katonából?

– Szeretek olvasni és ezt a főnökeimnek is megmondtam, amikor még kiképző voltam – mondja határozottan Soós Ferenc. – Különben is: a kiképző feladata nemcsak testileg, hanem szellemileg is karban tartani a reá bízott katonákat.

A pontosan vezetett nyilvántartás szerint a legnagyobb kedvencnek Stephan King és Robin Cook számít. Háromnégy katona rendszeresen olvas Shakespeare-t. Újszentiványon az angol drámaíró összes kötete fellelhető. Az olvasótábor harminc tagból áll. A falon befelé fordított vörös zászló 1986-ból. „Közművelődésért és közösségért. Magyar Néphadsereg Politikai Csoportfőnöksége."

– Parancsba kaptam, hogy a régi relikviákat gyűjtsük össze és őrizzük meg – mondja Soós Ferenc, hiszen aki a múltat nem becsüli, a jövőt nem érdemli. Ennek ellenére a polcon egy kibontatlan csomag, benne vagy tíz darab Törvénytelen szocializmus című kötet. A különböző vetélkedőkön ezek a díjak. A legtöbbet már elajándékozták. A könyvek mellett videokazetták is kölcsönözhetőek; az akciófilm és a vígjáték a sláger. A katonák a klubban izgulhatják végig a mozit. A laktanya parabola antennával is fel van szerelve, így az égi csatornákon is lehet kalandozni.

A csocsó ötven forinttal működik,

hamarosan újabb játékok is lesznek. A büfét egy vállalkozó üzemeli.

– A sör-bor-pálinkán kívül minden van: üdítő, kávé, cukor, ceruza, füzet – mondja Kispál Jenő és felhívja a figyelmem egy falon lógó, Sopianae, Symfonia, Fecske cigarettadobozokat ábrázoló képre. – Nálunk volt katona egy Juhász nevű címfestő srác. Jó tíz éve, a hadsereg színeiben, a Ki mit tud elődöntőjéig jutott fütyülésben. A zsűriben aztán mondták, hogy van már egy Hacki Tamásunk, és egy Hacki Tamás elég az országnak.

A század Ki mit tudja a kiképzőcsoport irodájában zajlik, ami egyben lokátor szaktanterem is. A falakon úgynevezett ismeretbővítő tablók. Néhány adatot fejből kell tudni, különösen a környező államok és Magyarország gépállományáról. A Jugoszláv Néphadsereg repülőinek, helikoptereinek a fényképei, adatai fellelhetőek. A régi Jugoszlávia térképe is a falon lóg, rajta kis pontok jelzik a repülőtereket. A tablók egy része még a Varsói Szerződés idejéből maradt itt. Az egyiken cirill betűs felirat: zarazsennüj, azaz szennyezett. Egy másikon Olaszország, a Német Szövetségi Köztársaság és a semleges Ausztria harckocsijai jelzik, honnan vártuk a támadást.

Kispál Jenőnek nem volt nehéz feldolgozni, hogy szövetségeseinkké váltak azok, akik ellen a hetvenes évek végén, a debreceni tiszthelyettesi iskolában felkészítették:

– Mindenki vágyik a jóra. Az előző rendszerből ránk maradt technika megfelel a kor színvonalának, de már régi. Az ember a

Junoszty tévét is elnézegeti,

de közben a félszobányi képernyőjű Sonyra vágyik. Az alkatrészeket ráadásul, az exszovjet berendezésekhez is, dollárban és nem rubelban kell fizetni.

A katonák élelmezése sem olcsó, de az legalább forintban fizetendő. Egy emberre négyszázötven forint jut naponta. Milánói sertésborda volt a menü. Kilenc hónapig jó dolga van a századnak, a szakácsok jó nevű éttermekből lettek besorozva, nem tömegélelmezésen gyakorolták a szakmát. Előző nap sajttal, sonkával töltött sertéshúst alkottak. Kicsit sok volt benne ugyan a koleszterin, de senki sem panaszkodott.

Tóth-Szenesi Attila